

Szomorújelentés

Nagyontisztelendő Szilágyi Lőrinc

szentszéki tanácsos, címzetes esperes, plébános

2014. május 16-án, pénteken hajnalban, életének 70., papságának 46. évében, szentségekkel megerősítve, súlyos betegségét türelemmel viselve, hazatért Teremtő Atyjához.

„Halhatatlan lelkemet Isten végtelen irgalmába ajánlom. Megköszönöm Istennek, hogy meghívott szolgálatába, a hivatás kegyelmét, hogy elfogadta szerény szolgálatoamat. Megköszönöm földi életének minden pillanatát. Mindenért a jószágos Istennek legyen hála.” (Idézet a végrendeletből)

Gyergyócsomafalván született 1944. január 3-án. Középiskolai és teológiai tanulmányait Gyulafehérváron a kántoriskolában, valamint a Hittudományi Főiskolán végezte. 1968. április 21-én tiszteletreméltó Márton Áron püspök úr szentelte pappá. Szolgálati helyei: 1968–1979 Balánbánya, 1979–1982 Mikóújfalva, 1982–1984 Torda, 1984–1995 Ditró, 1995–2009 Kilyénfalva, 2009–2014 Gyergyószentmiklós – örmény plébánia.

Emlékét kegyelettel megőrizzük!

Szilágyi Lőrinc pap (Gyergyó) búcsúztatója

Vannak olyan emberek, akiket nem tudunk másképp elképzelni, mint ahogy megismertük őket. Szilágyi Lőrinc pap bácsi is ilyen volt nekünk, gyergyói örmény közösségnek. Nem tudjuk elképzelni másmilyennek, fiatalabbnak vagy idősebbnek, engedékenyebbnek vagy szigorúbbnak, mint ahogy először találkoztunk vele 2009 augusztusában.

leglényegesebb mozzanatok, amely által egy közösség megmarad, életképes marad. Tudta, érezte, hogy nem csak, és nem elsősorban az anyagra, hanem a szellemre, lélekre kell helyezni a hangsúlyt. Az elmúlt évtizedekben Lőrinc pap bácsi ideje alatt történt meg az, hogy az örmény ministránsok csak nehezen fértek el vasárnaponként az oltár kö-

riül. Foglalkozott a gyerekekkel és támogatót minden olyan kezdeményezést, amely arra irányult, hogy őseik vallásos szokásait, értékeit megismerhessék. Köszönet érte pap bácsi!

Utolsó állomás helyének egyedi szokásait nem eltüntetni akarta, hanem önmaga számára is áldásként és lehetőségként fogta fel. Örült, hogy ismét háttal misézhetett,

hogy az örmény miatyánk dallama alatt latinul mondhatta az Úr imádását. Talán kevesen mondhatják el azt, hogy misztikust láttak benne. Pedig, kedves gyászoló közösség, a hétköznapok szikár, kemény, két lábbal a földön járó Szilágyi Lőrince, néha gyermeki örömmel tért vissza ifjúságának lelki helyszíneire, szívesen burkolózott az örmény dallamok különleges hangulatába, az Istent dicsőítő ismeretlen szövegek szavai közé, az oltárról hangosan énekelve azokat.

Engedjék meg, hogy még egy olyan tulajdonságát említsem, amit talán kevesen tapasztaltak, és az előbbi misztikuság ellentéte. Racionális volt a pap bácsink. Annyi szolgálati évvel a háta mögött, ez talán nem meglepő, de az, hogy racionalitása saját szokásait, elképzeléseit, a hosszú évek megszokásait is képes volt felülírni, talán kevesen látták. Vezetőként, papként beismerni tévedéseinket talán az egyik legnagyobb emberi cselekedet – Szilágyi Lőrinc erre is képes volt.

Ugyanakkor, igazi gondviselő plébános volt, aki nagybetegesen sem feledte el azt a közösséget, akiért ő felelősséget vállalt. Naponta, kétnaponta intézkedett, telefonált, kért, mozgósított, igényelt csak azért, hogy a gyergyószentmiklói örmény templomban a húsvét igazi ünnep legyen, hogy a most vasárnapi elsőáldozás megtörténhessen, hogy fizikai jelenléte nélkül is hitét ápoló élő közösség maradjunk.

A halál, fájdalom és veszteség, de ha végiggondoljuk az elhunytal töltött időt, jellege, magatartása, hozzánk való viszonya mindig segítséget nyújthat, hogy felfedezzük a Teremtő igazi képmását, Isten eredeti elképzelését – és így saját üdvösségünk útján még biztosabban haladhassunk.

Szilágyi Lőrinc élete minden bizonnyal sokunkat segített ebben. Nyugodjon békében!

Magyari Sáska Zsolt

Elhangzott 2014. május 19-én a csomafalvi temetőben

Az Örmény Katolikus Lelkészség hírei 2014 nyarára

Kedves testvérek!

Öröm volt számomra látni, hogy a genocidium emlékére megtartott szentmisén templomunk megtelt hívőkkel. Jó volt közösen imádkozni. Ugyanakkor szomorúan tapasztalom, hogy más alkalmakkor alig néhányan jövünk össze. Talán még a zeneagapék azok, amelyekre többen feljönnek az örmény katolikus templomba.

A munkaév befejezése kiemelkedő ünnepet hoz számunkra. Világosító szent Gergely ünnepén Erdő Péter bíboros atya látogat el hozzánk. Az ünnepi szentmisére június 22-én, 16.30-kor kerül sor, amelyre mindenkit szeretettel hívok!

A nyár a pihenés, a kikapcsolódás ideje. Ebből az is következik, hogy sokan tudunk valamennyi időre elutazni. Régi tapasztalat, hogy a nyár folyamán itt a fővárosban a templomok látogatottsága csökken. Éppen ezért – ahogy tavaly is – júliusban és augusztusban csak kéthetente lesz szentmise templomunkban.

Ezek a napok a következők: **július 13; 27; augusztus 10; 24**

Kívánok mindenkinek áldott szép nyarat, testi-lelki feltöltődést!

Fülöp Ákos örmény lelkész